

Lipa

Vrienden van Slovenië
Združenje prijateljev Slovenije
December 2015

VRIENDEN VAN SLOVENIË

ZDRUŽENJE PRIJATELJEV SLOVENIJE

Vereniging Vrienden van Slovenië
Združenje prijateljev Slovenije
Oosterstraat 21
9679 KK Scheemda

*Sreča je!
V majhnih stvareh,
toplih ljudeh,
v stisnjenih dlaneh.*

Dragi Prijatelji Slovenije!

*Vesele praznike in srečno, zdravo
Novo leto vam želimo vaši 'Odborniki'.
V 2016 pa kmalu NASVIDENJE!*

*Geluk bestaat!
In kleine dingen,
in warme mensen,
in warmvoelende handen.*

Beste Vrienden van Slovenië!

*Hele fijne feestdagen en gelukkig
Nieuw Jaar wenst jullie allen het
bestuur.
En in 2016 gauw NASVIDENJE!*

Vsebina – Inhoud

Sloveniji in nam – vse najboljše!	5
Gefeliciteerd – Slovenië en wij!	5
Kdo je nova članica Odbora?	7
Wie is het nieuwe bestuurslid?	7
Piknik – obiskan kot že dolgo ne!	8
Barbecue – allang niet meer zo goed bezocht!	9
Sprejem ob Dnevu državnosti	10
Receptie voor de Sloveense Nationale feestdag	11
Proslava kulturnega praznika	12
Viering van de Sloveense Culturele Feestdag	13
Slovenija – stalna gostja na 'Embassy festival'	13
Slovenië – een 'oude bekende' bij het 'Embassy Festival'	14
Likovna umetnost povezuje brez besed	15
Beeldende kunst verbindt zonder woorden	15
SloveniaMission: pomoč beguncem	16
Sloveniamission: hulp aan de vluchtelingen	17
VTIS – Društvo v tujini izobraženih Slovencev	19
Okrogla miza Društva VTIS	20
Vereniging VTIS	21
Ronde tafel van de Vereniging VTIS	22
'Sosedje': Slovenci v Luxemburgu	22
Onze 'buren': Slovenen in Luxemburg	23
Miklavž ali Sinterklaas?	24
Sveti Miklavž	25
Dedek Mraz	26
Miklavž of Sinterklaas?	27
De viering van Sint Nicolaas in Slovenië	27
Dedek Mraz of 'Opa Kou'	29
Nova spletna stran Združenja prijateljev Slovenije	32
Nieuwe website van de Vereniging Vrienden van Slovenië	32

Sloveniji in nam – vse najboljše!

Te dni mineva 25 let odkar smo se Slovenci na plebiscitu 26. decembra 1990 z ogromno večino – 95% udeleženih volilcev oz. 88,5% vseh volilnih upravičencev – odločili za samostojno državo. V decembru se začelna za Republiko Slovenijo pomembno jubilejno leto, ki ga bodo rojaki in prijatelji Slovenije praznovali po vsem svetu, tudi na Nizozemskem. Najbolj slovesno okoli Dneva državnosti 25. junija in tako naprej do januarja 1992, ko bo minilo 25 let, odkar je Republika Slovenija mednarodno priznana država.

25-letnica Slovenije je tudi 25. obletnica ustanovitve našega Združenja prijateljev Slovenije na Nizozemskem. Ne po naključju: tukaj takrat maloštevilni Slovenci in njihovi nizozemski prijatelji in družinski člani so se povezali, da so v svojem okolju in nizozemski javnosti pojasnjevali ozadje vojne za Slovenijo in razlogov za osamosvajanje.

Iz tega 'Komiteja za priznanje Slovenije' je kasneje nastalo Združenje, katerega člani tudi poslej povsod, kjer se pokaže priložnost za to, skrbijo za večjo prepoznavnost Slovenije in njenih odlik. Tako ni naključje, da so združenje poimenovali '**prijatelji Slovenije**'.

O tem, kako bomo praznovali na Nizozemskem, bo v prihodnje še govora, na vsak način želimo s posebno Lipo strniti zgodovino našega Združenja, ki bo 7. julija 2016 praznovalo srebrni jubilej.

Tokratna Lipa pa prinaša poročila o dogodkih v preteklem letu in obvestila o spremembah v Odboru. Po dolgih letih ga zupuča Mojca Nodelijk-Guštin, blagajniške posle pa predaja v roke Petra van Leeuwna iz province Groningen. Na njegov naslov se tako seli tudi uradni naslov Združenja. Nova članica Odbora je Jana Kulevska Črepinko, ki jo poznamo od Slovenskih uric iz Rijswijka in jo predstavljamo posebej.

Prav tako predstavljamo društvo VTIS in pa 'kolege' iz Luxemburga, s katerimi želimo deliti izkušnje in ideje. Z veseljem vas obveščamo, da nam je, po zaslugi Nataše Golob, uspelo prenoviti našo spletno stran. Najdete jo na <http://vrienden-van-sloenie.nl>.

Na koncu pa še toplo vabilo k sodelovanju: kot člani Združenja imate, poleg drugih ugodnosti, tudi možnost dopoljevati naše dejavnosti. Imate idejo za kako prireditvev oz. sodelovanje pri katerem izmed obstoječih dogodkov? Sporočite svoje predloge na odbor@vrienden-van-sloenie.nl, da se lahko skupaj pogovorimo kako in kaj. Vnaprej najlepša hvala!

Gefeliciteerd – Slovenië en wij!

Deze dagen 25 jaar geleden, op 26 december 1990 hebben de Slovenen met de enorme meerderheid – 95% van de deelnemende stemmers, dat waren 88,5% alle kiesgerechtigde – gekozen voor een onafhankelijk staat. In december begint voor Republiek Slovenië een belangrijk jubileumjaar, dat ook de Slovenen elders in de wereld zullen vieren, dus ook in Nederland. Met de toppunt rond de staatsfeestdag

op 25 juni a.s. En zo voort tot januari 2017 als het 25 jaar is dat Slovenië ook internationaal erkend land is geworden.

Maar er is meer: 25. verjaardag van onafhankelijk Slovenië is ook **25. verjaardag van onze Vereniging**. Niet per toeval natuurlijk: de toen hier weinige Slovenen, hun Nederlandse vrienden en familieleden hebben gezamenlijk actie ondernomen om in hun omgeving en aan de Nederlandse publiek uit te leggen wat aan de hand is en waarom Slovenië onafhankelijk moet worden.

Uit deze 'Comité voor erkenning van Slovenië' is onze Vereniging ontstaan, wiens leden voortaan – waar en wanneer het maar kan – zorgen voor promotie van Slovenië. Niet voor niets noemden ze deze vereniging dus **Vrienden van Slovenië!**

Meer info over hoe en wanneer wij ons zilverjubileum gaan vieren volgt later, in elk geval willen wij met een thema-Lipa het geschiedenis van onze Vereniging samenvatten.

Lipa voor u brengt nu verslagen van talrijke evenementen in het afgelopen jaar en over de wijzigingen in het bestuur. Na lange jaren heeft Mojca Nodelijk-Guštin besloten het bestuur te verlaten. Haar taken als penningmeester draagt ze over aan Peter van Leeuwen uit Groningen, hiermee krijgt de vereniging ook officieel een nieuw adres. Als nieuwe bestuurslid hebben wij Jana Kulevska Črepinko weten te strikken, die wij kennen als een van de organisatoren van Slovenske urice (Sloveense speeluurtjes). Verderop stelt ze zich voor.

Wij stellen ook VTIS voor en de 'collega's' uit Luxemburg, met wie wij ervaringen en ideeën willen uitwisselen. En wij zijn blij om jullie, dankzij Natasa Golob, te kunnen uitnodigen op onze vernieuwde website: <http://vrienden-van-slovenie.nl>.

Tenslotte nog een vriendelijke uitnodiging om mee te denken: als leden van de Vereniging hebben jullie naast de andere voordelen ook de gelegenheid om mee te werken: hebt u een idee voor een evenement of wilt u meedoen bij een van de al bestaande activiteiten? Laat het ons weten via odbor@vrienden-van-slovenie.nl, zodat wij dat samen kunnen afstemmen. Bij voorbat dank!

Kdo je nova članica Odbora?

"Sem Jana Kulevska Črepinko, stara 37 let, poročena, mamica Zoje in Jureta. Od leta 2013 živimo v Haagu, kamor smo se preselili, ko je moj mož dobil službo na Europolu. Na Nizozemskem nisem zaposlena, v Sloveniji pa sem bila po končanem študiju mednarodnih odnosov najprej zaposlena v Policiji. Med osmimi leti Sektorja za mednarodno policijsko sodelovanje (Europol, Interpol), sem tudi dokončala magistriraj in delala v Bruslju, na Stalnem predstavištvu RS pri EU. Nato pa sem leta 2011 prevzela delo Pooblaščenke za evropske zadeve in mednarodno sodelovanje na Komisiji za preprečevanje korupcije RS. Življenje v Haagu se je v treh letih izkazalo za zelo prijetno, brezskrbnejše in pa kvalitetnejše kot doma, pa vendar zelo pogrešam svoje prijatelje in družino. Zato mi veliko pomenijo družabni dogodki Slovencev na Nizozemskem, ki jih organizira Združenje ter tudi slovensko veleposlaništvo in pa mesečna druženja v obliki igrivih uric za malčke v Rijswijk. Te tudi letos vodi Špela, jaz pa ji pomagam z organizacijo. Želim si, da bi bilo takšnih prijetnih dogodkov še veliko in z veseljem jih bom pomagala soustvarjati in organizirati!"

Wie is het nieuwe bestuurslid?

"Ik ben Jana Kulevska Črepinko, ben 37 jaar oud, ben getrouwd en ben moeder van Zoja en Jure. We zijn in 2013 naar Den Haag verhuisd omdat mijn man toen een baan bij de Europol heeft gekregen. Hier werk ik niet buitenshuis. In Slovenië heb ik na mijn studie van Internationale betrekkingen eerst acht jaar voor de politie gewerkt, op de afdeling voor de internationale politieverwerking (Europol/Interpol). In die tijd heb ik mijn masters behaald en was ik uitgezonden naar Brussel, waar ik voor de Vaste vertegenwoordiging van de Republiek Slovenië bij de EU werkte. In 2011 werd ik Vertegenwoordiger voor Europese zaken en internationale

samenwerking bij de Sloveense Commissie voor de preventie van corruptie van de Republiek Slovenië.

Het leven in Den Haag laatste drie jaar bleek heel aangenaam, zorgelozer en kwalitatief beter. Maar ik mis vrienden en familie, daarom hecht ik aan de bijeenkomsten van de Slovanen hier in Nederland dat door de Vereniging en van de ambassade worden georganiseerd. En nog het meest van de maandelijkse

speelbijeekomsten voor de kinderen in Rijswijk. Deze worden ook dit jaar door Špela geleid, ik help haar met de organisatie. Ik wens nog vele zulke leuke evenementen, graag zal ik ze helpen opzetten en uitvoeren!"

Piknik – obiskan kot že dolgo ne!

Nekoč je bilo vse boljše – še na pikniku je po pravi slovenski tradiciji ostajalo na kupe hrane in pijače! Še lani, na primer, je bilo vsega najmanj za dvakrat toliko obiskovalcev, kot se jih je natrlo na Vandinem vrtu v središču Utrechta. Letos pa je skoraj vsega zmanjkalo... KAJ, zmanjkalo? Kako zmanjkalo!

Naj začnemo pozitivno: k sreči nas je Vanda tudi letos povabila, da piknik ob Dnevu državnosti naše Združenje pripravi pri njej doma. Zelena oaza sredi Utrechta je idealna lokacija za tako srečanje, tudi če je vreme bolj kislo kazalo. Pač nizozemski junij! Fantje so hitro postavili paviljon, pod katerega smo se morali stisniti samo enkrat, ko je bil žar že pospravljen, vzdušje pa na višku. Poleg 'starih' znancev, ki se srečujemo že leta, je bilo letos naekrat polno mladih: študentov, podiplomcev, strokovnjakov 'na začasnem delu' na Nizozemskem, mladih družin z otroci. Najmlajši so se – kot se spodobi na 'domači' zabavi – do dobrega nadvjali v parku prek ceste. Navzoča je bila tudi ekipa slovenskega veleposlaništva, z veleposlanikom Kirnom in soprogo na čelu. Z zanimanjem sta prisluhnila zgodbam in zgodam tukajšnjih rojakov, katerih 'usode' si delita. Toliko ljudi – toliko čudi? Verjetno že, vendar ne na našem pikniku – tu praznujemo, kar nas druži in tu smo za eno popoldne spet lahko Slovenci.

Zbranim so dobro teknile vse mogoče dobrote, posebno Janina prekmurska gibanica in Daničin štrudl sta šla za med! Za otroke pa so hrenovke in Albertovi keksi 'zakon', ki ga je tudi v bodoče treba upoštevati!

In če končamo pri 'nauku' za naslednje leto? Tokrat je torej skoraj vsega zmanjkalo. Saj ne, da bi bil kdo posebno lačen ali žejen, pol steklenice tega in onega se je pri pospravljanju še našlo.

Razveseljujoče dejstvo, da se prav piknika udeležuje vse več rojakov in prijateljev Slovenije, pa prinaša dober nauk za naslednje leto: za prijave bo treba postaviti zaključni datum!

Edino vprašanje: nas bo Vanda še hotela?

Barbecue – allang niet meer zo goed bezocht!

Ooit was alles beter – zelfs bij de barbecue was er volgens de Sloveense traditie altijd eten en drinken over! Ook vorig jaar, bijvoorbeeld, hadden wij van alles dubbel zo veel ten opzichte van het aantal te verwachten bezoekers in Vanda's tuin in het centrum van Utrecht. Maar dit jaar was alles op. WAT, op? Hoezo op!

Laten we positief beginnen: gelukkig heeft Vanda ons ook dit jaar uitgenodigd om de barbecue ter ere van de Sloveense Onafhankelijkheidsdag bij haar thuis te vieren. De groene oasis midden in Utrecht is een ideale locatie voor zo'n evenement, ook als het weer niet zo best is. Gewoon een Nederlandse juni! De jongens hebben snel het paviljoen opgezet, dat maar één keer gebruikt hoefde te worden, toen wij al klaar waren met het barbecueën en de sfeer op z'n best was. Naast de 'oude' bekenden die elkaar al jaren lang bij de barbecues ontmoeten, kwamen er dit jaar opeens ook vele jongeren bij: studenten, post-universitaire, experts die alleen 'tijdelijk' werk in Nederland hebben gekregen, jonge gezinnen met kinderen. De jongsten hebben – zoals het bij een 'thuis' feest hoort – tot hun laatste adem in het park aan de overkant gerend. Ook het ambassade-team was aanwezig aangevoerd door Ambassadeur Kirn en zijn echtgenote. Met interesse hebben zij naar de verhalen en wederwaardigheden van hun landgenoten in Nederland geluisterd. Zoveel mensen – zoveel zinnen? Het zal wel, maar niet bij onze barbecue – wij vieren er dat wat ons samenbrengt en wij kunnen er weer een middag Slovenen zijn!

Iedereen heeft genoten van de verschillende lekkernijen, vooral van Jana's 'prekmurska gibanica' en Danica's strudel. De kinderen vonden de knakworsten en

'Albert keksi' (oftewel theebiscuits) het lekkerst. Zeker een aanrader ook voor de volgende bijeenkomsten!

sluitingsdatum bepaald worden!

Nu alleen nog één vraag: zullen wij volgend jaar nog steeds bij Vanda welkom zijn?

En tot slot nog een 'les' voor het volgende jaar? Deze keer was bijna alles op! Niet dat iemand nog veel honger of dorst had aan het eind, maar tijdens het opruimen kwamen wij nog een halve fles van de een of andere drank tegen. Het verheugende feit dat er steeds meer landgenoten en vrienden van Slovenië naar onze barbecue komen brengt ook nog een andere les voor het volgend jaar met zich mee: voor de aanmelding moet een

Sprejem ob Dnevu državnosti

Praznovanje Dneva državnosti je veleposlaništvo letos povezalo z glasbeno predstavo v prostorih Kraljevega konservatorija v Haagu. Sprejema in koncerta se je 18. junija udeležilo veliko število gostov. Poleg številnih članov diplomatskega zbora in predstavnikov vseh vej nizozemskih oblasti ter tukajšnjih mednarodnih organizacij so se prijaznemu vabilu z veseljem odzvali tudi rojaki.

Navzoči so z zanimanjem prisluhnili ansamblu Bastra, v katerem sodelujejo mladi iz vse Evrope. Tokrat so s prirejenimi glasbili in plesno spremljavo izvajali kompozicije slovenskih skladateljev Petre Strahovnik, Uroša Rojka in Vinka Globokarja. Experimentalna predstava je vzbudila veliko pozornosti, mladi izvajalci, posebno naša mlada rojakinja Petra Strahovnik, pa so bili deležni topllega aplavza. Več o delu in nastopih te na Nizozemskem delujoče umetnice lahko preberete na: <http://petrastrahovnik.eu>.

Goste pa so prav posebej zanimale tudi domače slovenske dobrote, ki so jih bili deležni po koncertu. Ob kozarcu dobrega slovenskega vina so se radi zadržali v preddverju te znane kulturne ustanove, na kateri sedaj študira in je že v preteklosti doštudirala vrsta slovenskih glasbenih umetnikov.

Nagovor veleposlanika Kirna / Toespraak van de ambassadeur Kirm

Receptie voor de Sloveense Nationale feestdag

De viering van de Nationale feestdag heeft de ambassade dit jaar verbonden met een muziekvoorstelling in de Haagse conservatorium. Op de receptie en de voorstelling waren veel gasten. Naast de leden van de diplomatieke koor en vertegenwoordigers van de Nederlandse overheid en van de internationale instituties hebben ook talrijke Slovenen graag gehoor gegeven aan de vriendelijke uitnodiging.

Met interesse hebben ze geluisterd aan het ansambel Bastra, dat samengesteld is uit de jongeren uit heel Europa. Bij deze gelegenheid hebben ze met de aangepaste instrumenten en in begeleiding van een danseres de composities uitgevoerd van Sloveense componisten: Petra Strahovnik, Uroš Rojk en Vinko Globokar. De experimentele uitvoering heeft veel aandacht gekregen en de jonge musici veel applaus. Ze traden op onder de leiding van de jonge Sloveense Petra Strahovnik, meer over haar werk en optredens kunt u vinden op: <http://petrastrahovnik.eu>.

Veel interesse was er ook voor de Sloveense lekkernijen die werden gereikt na het concert. Met een glaasje fijne Sloveens wijn in de hand hebben de gasten nog lang genoten van de goede gesprekken en van de gastvrijheid van de ambassade. De aula van het Conservatorium leent zich goed hiervoor, zeker als weten dat nu en al in het verleden een rij Sloveense kunstenaars hier heeft gestudeerd.

Nastopajoči s Petro Strahovnik

Proslava kulturnega praznika

Z razstavo slovenskih knjig in krajšo proslavo, ki sta se je udeležila tudi veleposlanik Roman Kirn in njegova soproga, smo Slovenci v Haagu obeležili letošnji Kulturni praznik. Na predvečer praznika, v soboto 7. februarja 2015, smo se po slovenski maši v Rijswijku, ki jo je daroval Zvone Štrubelj, na poseben način spomnili pomena naše kulture in jezika.

Da smo k sodelovanju pritegnili prav vse udeležence, smo jih že vnaprej povabili, da so s seboj prinesli svojo najljubšo knjigo. To je vsak na kratko predstavil oziroma prebral kratek odlomek iz nje. Kot je bila pisana družba, je bila pisana zbirka predstavljenih knjig in je bila pestra tudi njihova predstavitev.

O knjigah je bilo navdušenega govora tudi po tem, med družabnim srečanjem ob pustnih dobrotah. Praznovanje 'mastnega' pusta je konec koncev tudi del slovenske kulture, še toliko bolj če sovпада s kulturnim praznikom!

Viering van de Sloveense Culturele Feestdag

Dit jaar hebben wij de Sloveense Culturele Feestdag gevierd met een tentoonstelling van Sloveense boeken en met een korte viering, waarbij ook de Sloveense Ambassadeur Roman Kirm en zijn echtgenote aanwezig waren. Op de avond voor de nationale feestdag, dus op zaterdag 7 februari 2015, hebben wij na de Sloveense H. Mis in Rijswijk op een speciale manier de betekenis van onze cultuur en taal in herinnering gebracht.

Wij hebben van te voren aan al de aangemelde bezoekers gevraagd om hun lievelingsboeken mee te nemen. Iedereen kreeg de kans om dat boek voor te stellen en een korte stukje uit het boek voor te lezen. De diversiteit van de deelnemers weerspiegelde zich ook in de meegebrachte boeken en in de presentaties daarvan. Over de boeken werd ook later nog met Carnaval-lekkernijen in hand en mond gesproken. De viering van 'vette' Carnaval maakt ten slotte ook deel uit van de Sloveense cultuur, des te meer in combinatie met de Culturele Feestdag!

Slovenija – stalna gostja na 'Embassy festival'

Po tretjem letu zapored postaja haški 'Embassy festival' stalna festivalska prireditev in odlična priložnost za predstavitev držav z vsega sveta. Slovensko veleposlaništvo, ki sodeluje že od samega začetka, je tudi letos številnim obiskovalcem uspelo lepo predstaviti 'deželo na sončni strani Alp'. Pomagalo je tudi vreme – če je tukaj še tako slabo, slovensko stojnico na Lange Voorhout je tudi to prvo septembrsko soboto obsijalo sonce.

Kaj so lahko domačini in tujci izvedeli o Sloveniji? Tina Batistuta, ki jo s Facebook-a poznamo kot neutrudno 'propagandistko' počitnic v Sloveniji, je poskrbela za kupe privlačnega tiskovnega gradiva, po katerem so obiskovalci radi posegali. Iz *Združenja prijateljev Slovenije na Nizozemskem* so Mojca, Nataša in Metka obiskovalce obveščale o posameznih slovenskih pokrajinah in o možnostih preživljanja aktivnih počitnic v naših krajih.

Letošnji poudarek je veljal predstavitvi Radovljice in čebelarskega turizma. Tako se je dalo poskusiti različne vrste slovenskega medu in izdelati svečo iz voska, kar je navdušilo predvsem najmlajše obiskovalce. Seveda pa tudi ni šlo brez slovenskega vina in kranjskih klobas, za slovenske dobrote sta poskrbela uvoznik slovenskih Burja in podjetje Arvaj.

Slovenië – een 'oude bekende' bij het 'Embassy Festival'

Na drie achtereenvolgende jaren is het 'Embassy Festival' een vast evenement en een uitstekende mogelijkheid voor de presentatie van landen uit de hele wereld aan het worden. De Sloveense Ambassade, die al vanaf het begin meedoet, heeft ook dit jaar het 'mooie land aan de zonnige kant van de Alpen' aan de vele festival bezoekers kunnen voorstellen. Het weer heeft ook meegewerkt, maar ook als het slecht weer is staat de Sloveense marktkraam op het Lange Voorhout de eerste zaterdag in september vol in het zonnetje.

Wat konden de bezoekers hier over Slovenië horen? Tina Batistuta, die van Facebook bekend is als een keiharde 'reclame-vrouw' voor vakanties in Slovenië, heeft voor stapels aantrekkelijke brochures gezorgd, die door de bezoekers graag in ontvangst werden genomen. Namens de *Vereniging Vrienden van Slovenië* hebben Mojca, Nataša en Metka de bezoekers met informatie over de verschillende delen van het Sloveense landschap en over de mogelijkheden voor actieve vakanties in Slovenië verzorgd.

Dit jaar werden de presentaties van de stadje Radovljica en van het bijtoerisme speciaal benadrukt. De kans werd geboden om de verschillende soorten Sloveense honing te proeven en een kaars met wax te maken, wat vooral door de kinderen goed ontvangen werd. Natuurlijk was er ook Sloveense wijn en de 'kranjska' worst – lekkernijen die door de twee importeurs Burja en Arvaj aangeboden werden.

Tina Batistuta

Likovna umetnost povezuje brez besed

V okviru prireditve "Embassy Art Exhibition" je konec oktobra v Wassenaarju svoja dela razstavljala tudi trojica sodobnih slovenskih likovnih umetnikov: Ksenija Čerče, Mitja Ficko in Robert Černelč. K ogledu razstave je slovensko veleposlaništvo poleg diplomatske srenje povabilo tudi tukajšnje rojake.

Wassenaarska galerija Ptries van Dorst je v sodelovanju z revijo 'Diplomat magazine' tujim veleposlaništvom v Haagu ponudila priložnost, da svoje dežele predstavijo z umetniške plati. Povabilu se je odzvalo 18 dežel, tako se je v dobrih štirih tednih zvrstilo 50 umetnikov z več kot 300 umetniškimi deli.

Slovenski del je v sredo, 28. oktobra, odprl veleposlanik Roman Kirn. V družbi kolegov iz Pakistana, Gruzije in Irana je številne obiskovalce z vsega sveta povabil k ogledu umetniških del, ki posredujejo vpogled v sodobno umetniško sceno v Sloveniji.

Za tiste, ki jih zanima, kaj je bilo videti v Wassenaarju, tukaj povezave k slovenskim umetnikom:

<http://www.mitjaficko.com/>

<http://ksenijacerce.kibla.org/>

<http://www.obalne-galerije.si/index.php/si/article/168/9>

Veleposlanik Kirn s kolegi veleposlaniki iz Pakistana, Gruzije en Irana / De Sloveense ambassadeur met de collega's uit Pakistan, Georgie en Iran

Beeldende kunst verbindt zonder woorden

In het kader van de 'Embassy Art Exhibition' hebben eind oktober in Wassenaar drie Sloveense moderne, beeldende kunstenaars hun werk in een tentoonstelling aan het publiek laten zien. Dit waren: Ksenija Čerče, Mitja Ficko en Robert Černelč. De

Sloveense Ambassade heeft naast de reguliere hoge gasten ook in Nederland wonende Slovenen uitgenodigd om de tentoonstelling te bezoeken.

In samenwerking met het 'Diplomat magazine' heeft de Wassenaarse galerie Patrics van Dorst aan de ambassades de mogelijkheid geboden om hun landen vanuit een artistieke perspectief te (laten) presenteren. 18 Landen hebben zich hiervoor aangemeld en in iets meer dan vier weken kwamen 50 artiesten met meer dan 300 van hun werken aan de beurt.

Het Sloveense deel van de tentoonstelling werd op woensdag 28 oktober door Ambassadeur Roman Kim geopend. Samen met zijn collega's uit Pakistan, Georgië en Iran heeft hij de vele bezoekers uitgenodigd om de werken die inzicht bieden in de Sloveense kunstscène te komen bekijken.

Geïnteresseerden kunnen meer hierover ook op de websites van de Sloveense kunstenaars nalezen en zien:

<http://www.mitjaficko.com/>

<http://ksenijacerce.kibla.org/>

<http://www.obalne-galerije.si/index.php/si/article/168/9>

SloveniaMission: pomoč beguncem

V začetku septembra, natančneje 2. septembra je po socialnih omrežjih zaokrožila slika utopljenega dečka Aylan. V trenutku, ko sem videla njegovo naplavljeno trupelce se je v meni premaknilo. Odšla sem v sobo svojih otrok, moja fanta, ki sta stara toliko kot sta bila stara Aylan in njegov bratec Galip, sta mirno spala, pobožala sem ju.

Tisti dan sem na socialno omrežje zapisala »ne, ne bom več mirno gledala, čas je da naredim nekaj«. Z možem sva začela iskati kje in kako bi lahko pomagala. Željo pomagati, je bilo najprej potrebno umestiti v najino vsakdanje življenje, ki je razpeto med raziskovalnim delom, starševskimi obveznostmi in življenjem daleč stran od moje družine. V tistem trenutku so bili železniška postaja v Budimpešti, železniška postaja Szeged in Röszke, mejni prehod med Madžarsko in Srbijo, ene izmed lokacij v Evropi, kjer so lokalne organizacije nemudoma potrebovale materialno pomoč. Z možem sva ustanovila *BudapestMission*, stran na socialnem omrežju, preko katere sva v dveh vikendih nabrala za več, kot kombi materialne pomoči. Pomoč sva dostavila v Szeged lokalni volonterski organizaciji *MigSzol*, zbrane finančne donacije pa sva namenila volonterski organizaciji *MigrationAid* v Budimpešti. V štirih dneh sva prevozila Evropo od Den Haaga do Szegeda in takrat sem se zavedla da se ne spreminja samo Evropa, spreminjam se tudi jaz.

Ko sem prišla nazaj v Den Haag, sem postala volonter pri *Legers Des Heils* in tako enkrat tedensko začela pomagati v zavetišču za begunce v Amsterdamu. Začela sem slediti lokalnim volonterskim skupinam na Balkanu in na Nizozemskem. Postalo je jasno, da bo po zapori meje med Madžarsko in Srbijo in nato še Hrvaško, val beguncev dosegel Slovenijo. Spraševala sem se kako bodo Slovenci sprejeli begunce. Ker sem bila v kontaktu z njimi sem vedela, da so med njimi profesorji, zdravniki, študentje, da so med njimi ljudje kot jaz in ti, da so med njimi očetje, mame, hčere in sinovi. Imajo slab dan, tako kot ga imam danes jaz, se smejiijo in jočejo, imajo sanje, upanje, so samo ljudje, tako kot jaz in ti. In NE niso morilci in NE niso nevarni. *BudapestMission* se je spremenil v *SloveniaMission*. Opremljena s finančnimi donacijami in dvema velikima potovalkama napolnjena z nosilkami za

otroke, ki mi jih je podarila organizacija *Because we carry* iz Amsterdama, sem se odpravila domov. Obiskala sem zavetišče na Šentilju in tam predala vse nosilke, potem pa še zavetišče v Gornji Radgoni kamor sem dostavila hrano, nakupljeno iz finančnih donacij. Po vrnitvi so bile vse preostale finančne donacije, podarjene omenjenemu zavetišču. V zavetišča se imam namen vrniti med božično-novo letnimi prazniki, kjer upam da bom lahko pomagala kot volonter.

Na dvorišču šole mojih otrok, kjer mamice rade malo poklepetamo je do mene prišla mamica in rekla, tudi jaz bi rada pomagala. Pridružila se nama je še tretja mamica in nastal je *3MontessoriMothers for Refugees*. Velik odziv otrok in strašev v Delftse Montessorischool iz Delfta nam je omogočil, da smo skupaj zagotovile obsežno materialno donacijo v na novo odprtem zavetišču v Den Haagu. Finančne donacije pa smo namenili šoli za begunske otroke, ki trenutno poteka znotraj zavetišča.

Prijateljica me je pred kratkim vprašala, zakaj tako neutrudno pomagam, čutim se poklicano, to je bil moj odgovor. Me je poklical Bog ali pa morda Alah, Buda? Ne vem, razumem pa sedaj patra Damjana Rističa, ko je pred leti na moje vprašanje zakaj je postal pater, rekel da se je čutil poklicanega. Takrat sem njegov odgovor razumela, danes njegov odgovor čutim. Begunsko krizo ne vidim le kot možnost preseganja lastnih mej, vidim jo kot priložnost biti zgled mojima fantoma, želim jima pokazati, da je pomembno biti boj za sočloveka.

Dr. Nina Bogerd
nina.bogerd@gmail.com

Sveto Pismo, Pregovori, 3:27
Ne odklanjaj dobrote potrebnemu,
če je v tvoji moči, da jo izkažeš

Sloveniamission: hulp aan de vluchtelingen

Begin september, op 2 september om precies te zijn, werd de foto van het verdrinken jongetje Aylan wereldwijd verspreid. Op het moment dat ik zijn aangespoelde lichaampje zag werd ik diep geraakt. Ik ben naar de slaapkamer van mijn kinderen gegaan, waar mijn jongens, van dezelfde leeftijd als Aylan en zijn broertje Galip, rustig lagen te slapen en ik gaf ze een aai over hun hoofd.

Op die dag heb ik op social media geschreven 'nee, nee, ik ga niet meer rustig kijken, het is tijd voor actie!' Mijn man en ik begonnen te kijken waar en hoe we zouden kunnen helpen. De wens om te helpen moest eerst een plek krijgen in ons dagelijkse ritme, dat zich uitstrekt van onderzoekswerk, ouderverplichtingen tot het leven ver weg van mijn familie. Op dat moment waren de treinstations in Boedapest (treinstations Szeged en Röszke), en de grensovergang tussen Servië en Hongarije enkele van de locaties waar lokale organisaties onmiddellijk humanitaire hulp nodig hadden. Samen met mijn echtgenoot hebben we *Budapestmission* opgericht, een facebookpagina waar we in 2 weekeinden meer dan een busje vol aan hulpgoederen hebben verzameld. Deze hulp hebben we getransporteerd naar Szeged en afgegeven bij de lokale vrijwilligersorganisatie *MigSzol*, de financiële bijdragen hebben we aan de vrijwilligersorganisatie *MigrationAid* in Boedapest overhandigd. In 4 dagen tijd hebben we Europa doorkruist van Den Haag tot Szeged. Het besef groeide dat niet alleen Europa, maar ook ikzelf aan het veranderen was. Terug in Nederland heb ik me als vrijwilliger aangemeld bij het *Leger des Heils* en ben zo, eens per week, gaan helpen in een asielzoekerscentrum in Amsterdam. Ik begon lokale vrijwilligersorganisaties te volgen in Nederland en op de Balkan. Het werd snel duidelijk dat, nadat de grens tussen Hongarije en Servië zou sluiten, gevolgd door sluiting van de grens met Kroatië, de vluchtelingenstroom naar Slovenië zou afbuigen. Ik vroeg me af hoe de Sloveense bevolking de vluchtelingen zou ontvangen. Omdat ik in contact met de vluchtelingen stond, wist ik dat zich daartussen ook professoren, artsen en studenten bevinden; dat zijn mensen zoals jij en ik, dat zijn moeders, vaders, dochters en zonen. Ze kennen slechte dagen, zoals ik ze ook ken, ze lachen en huilen, hebben dromen en hoop, ze zijn mensen zoals jij en ik. En NEE ze zijn geen moordenaars en NEE ze zijn niet gevaarlijk! *Budapestmission* is veranderd naar *Sloveniamission*. Uitgerust met financiële donaties en 2 grote tassen gevuld met baby rugdragers, die ik mocht ontvangen van de organisatie *Because we carry* uit Amsterdam, ging ik richting thuis (Slovenië). Ik ben naar het verzamelcentrum in Sentilj gegaan en heb de rugdragers daar overhandigd. Daarna ben ik naar Gornja Radgona gegaan, waar ik eten heb gebracht, dat ik gekocht had van de donaties. Na terugkomst in Nederland werden alle overgebleven en nieuwe donaties overgemaakt aan het laatstgenoemde centrum. Ik hoop terug te kunnen gaan in Kerst periode en daar als vrijwilliger te kunnen werken.

Op het schoolplein van mijn kinderen - waar moeders graag van gedachten wisselen - zei een moeder tegen mij ook te willen helpen. En er kwam nog een derde moeder bij en zo werd het *3MontessoriMothers for Refugees*. Enthousiaste respons van kinderen en ouders van de Delftse Montessorischool maakte het mogelijk om een grote hoeveelheid materiële hulp te doneren aan een nieuw geopend centrum in Den Haag. Financiële donaties kregen een bestemming voor een school voor de vluchtelingenkinderen, die binnen het centrum actief is.

Vrienden vroegen me onlangs waarom ik zo veel hielp; ik voel me geroepen was mijn antwoord. Was dat een roeping van God, of misschien Allah of Boeddha? Ik weet het niet, maar nu begrijp ik het antwoord van pater Damjan Ristić die jaren geleden zei - toen ik vroeg waarom hij priester geworden was - dat hij zich geroepen voelde. Toentertijd begreep ik zijn antwoord, maar nu kan ik zijn antwoord navoelen. De vluchtelingen crisis is voor mij meer dan alleen mijn eigen grenzen verleggen; ik zie

het ook als een kans om een voorbeeld te zijn voor mijn jongens. Ik wil ze laten zien dat het belangrijk is te vechten voor elk medemens.

Dr. Nina Bogerd
nina.bogerd@gmail.com

Bijbel, Spreuken 3:27
'Ontzeg niets goeds aan wie het toekomt,
zolang je bij machte bent het te geven'

VTIS – Društvo v tujini izobraženih Slovencev

Verjetno ste že kdaj slišali kaj o VTIS-u ali ste na Facebook-u zasledili kakšno vabilo na srešanje VTIS-a. O okrogli mizi za mlade izobražence v Haaškem veleposlaništvu poročamo posebej, takole pa Helena Uršič, članica nizozemskega odbora predstavlja to društvo in vabi k sodelovanju:

Društvo VTIS je bilo ustanovljeno decembra 2013 v prostorih Slovenske akademije znanosti in umetnosti pod častnim pokroviteljstvom predsednika Republike Slovenije. Namen in cilji društva so:

- povezovati in zastopati interese slovenskih državljanov, ki so se izobraževali oziroma so opravljali raziskovalno dejavnost na izobraževalno-raziskovalnih ustanovah v tujini,
- predstavljati in približati študij ter raziskovalno dejavnost v tujini tistim, ki se zanju zanimajo,
- spodbujati medsebojno sodelovanje slovenskih strokovnjakov, ki delujejo v tujini, in njihovo sodelovanje z izobraževalno-raziskovalnimi ustanovami in gospodarstvom v Sloveniji in tujini,
- sodelovati pri oblikovanju izobraževalnih in raziskovalnih programov v Sloveniji z uporabo izkušenj in najboljših praks iz tujine,
- delovati v interesu celostnega spodbujanja izobraževanja za splošno dobro in blaginjo,
- sodelovati pri oblikovanju pogojev za prenos znanja v tujini izobraženih Slovencev.

Za doseganje namena in ciljev društvo organizira srečanja, predavanja, sprejeme in strokovne razprave. Društvo prav tako obvešča člane o novostih in dogajanjih na področju izobraževanja v tujini ter stremi k izoblikovanju mreže slovenskih strokovnjakov v tujini. V društvu prav tako svetujemo slovenskim državljanom, ki odhajajo na izobraževanje ali opravljanje raziskovalne dejavnosti v tujini, ali se zanju še zanimajo. V svojem delovanju sodelujemo z društvi in organizacijami, ki imajo sorodne namene in cilje na področju izobraževanja in raziskovalne dejavnosti ter njihovem povezovanju z gospodarstvom.

Trenutno ima društvo več kot 500 članov, ki živijo, delajo ali študirajo v več kot 25-ih državah sveta. Glede na razvejano članstvo ima društvo globalno prisotnost, vendar organiziramo dogodke lokalno, in sicer preko odborov po državah. Trenutno imamo lokalne odbore v ZDA, Angliji, Škotski, Franciji, Nemčiji, Belgiji, Nizozemski, Luksemburgu in seveda Sloveniji. Društvo vodi sedemčlanski upravni odbor, ki koordinira lokalne odbore ter ustvarja splošne smernice za delovanje društva. Vse odbore - tako lokalne kot tudi upravnega - sestavljajo člani, ki to delo opravljajo prostovoljno, v svojem prostem času izven službenega ali študijskega časa.

Odbor društva na Nizozemskem je eden izmed najbolj aktivnih. V preteklih dveh letih nam je uspelo Slovence na Nizozemskem povezati prek naslednjih dogodkov in druženj:

- Slovensko znanje v svetu, predstavitev slovenskih raziskovalcev na slovenskem veleposlaništvu v Haagu v maju 2014
- Sprejem novih slovenskih študentov na Nizozemskem v Amsterdamu septembra 2015
- VTISova praznična večerja v Amsterdamu novembra 2015
- VTISovo poletni srečanje v Amsterdamu avgusta 2015
- Okrogla miza »Podjetniške priložnosti na Nizozemskem« v Haagu oktobra 2015

K članstvu vabimo vse, ki se v okviru visokošolskega študija izobražujejo ali so se izobraževali oziroma opravljajo ali so opravljali raziskovalno dejavnost na izobraževalno-raziskovalnih ustanovah izven meja Republike Slovenije. Članstvo je brezplačno, uredi pa se lahko preko spletne strani društva.

Več informacij o društvu in o društvenih aktivnostih lahko pridobite na spletni strani <http://www.drustvovtis.si/> ali pa preko elektronske pošte info@drustvovtis.si.

Za kontakt na Nizozemskem pa lahko pišete Heleni Uršič na helena.ursic@drustvovtis.si.

Okrogla miza Društva VTIS

Veleposlaništvo je zadnje oktobrsko soboto gostilo okroglo mizo z naslovom "Nizozemska kot dežela poslovnih priložnosti", ki jo je organiziralo Društvo VTIS. V prostorih veleposlanikove rezidence v Haagu se je zbrala velika skupina mladih izobražencev, ki so pozorno prisluhnili razpravljalcem: Luki Valiču iz podjetja Razorminds, Gašperju Marušiču iz lani v Lipi predstavljenega podjetja Trade Brothers BV, Tadeju Vrabcu iz družbe Johnson&Johnson in Naji Filipan iz družbe Tommy Hilfiger.

Prireditve je vodila Helena Uršič, članica odbora Društva VTIS z Nizozemske. Zbrane je uvodoma pozdravil veleposlanik Roman Kirm. Ob koncu razprave pa jih je naša častna konzulka Karin van Rooijen-Winkelmann seznanila s tematiko ustanavljanja

'start-up' podjetij na Nizozemskem.

Nagovor
častne
konzulke
Slovenije, ga.
Van
Rooijen/speech van de
Sloveense
honoraire
consul, mw.
Van Rooijen

Vereniging VTIS

VTIS staat voor de club van in het buitenland opgeleide Slovenen.

Mogelijk heeft u hiervan wel eens gehoord of op facebook een uitnodiging voorbij zien komen voor een bijeenkomst van VTIS.

In een Rondetafel gesprek voor jonge academici zullen we hen apart voorstellen, hier is allereerst Helena Ursic aan het woord, bestuurslid van de Nederlandse afdeling, ze stelt de club voor en nodigt u uit tot samenwerking.

De vereniging VTIS werd opgericht in december 2013 in een van de zalen van de Sloveense Academie voor Wetenschap en Cultuur, onder eresponsoring van de President van Slovenië.

De doelen van de club zijn:

- De samenwerking bevorderen en de belangen behartigen van Slovenen, die een academische opleiding hebben gevolgd of die wetenschappelijk onderzoek in het buitenland doen;
- aan geïnteresseerden kennis verspreiden over de mogelijkheden tot studie in het buitenland;
- de samenwerking bevorderen tussen Sloveense academici in het buitenland onderling en met instituties en het bedrijfsleven in Slovenië;
- samenwerken bij het organiseren van onderwijs- en onderzoek-programma's in Slovenië, gebruikmakend van ervaringen, opgedaan in het buitenland;
- werken aan het bevorderen van goed onderwijs voor het algehele goed en welzijn van de mensheid;
- samenwerken bij het creëren van randvoorwaarden teneinde de kennis van in het buitenland opgeleide academici te verspreiden.

Om deze doelen te realiseren organiseert de club bijeenkomsten, lezingen, recepties en discussies. De club houdt zijn leden op de hoogte van nieuwe ontwikkelingen en gebeurtenissen rondom studeren in het buitenland en werkt aan een netwerk van Sloveense experts in het buitenland. In de club kunnen we Slovenen adviseren die vertrekken voor studie of onderzoek in het buitenland, of die daar over nadenken. We werken samen met organisaties en clubs die soortgelijke doelen nastreven op het gebied van onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en samenwerking met het bedrijfsleven.

Momenteel telt de club meer dan 500 leden, die werken of studeren in meer dan 25 verschillende landen. Omdat de leden verspreid wonen is de club globaal aanwezig, maar de bijeenkomsten worden lokaal georganiseerd door landelijke afdelingen. Op dit moment zijn landelijke afdelingen actief in de VS, Schotland, Frankrijk, Duitsland, België, Nederland, Luxemburg en natuurlijk Slovenië. De club wordt bestuurd door een 7-koppige Raad van Bestuur, die lokale afdelingen coördineert en richtlijnen uitzet. Alle bestuursleden - zowel lokale als de leden van de Raad van Bestuur - zijn vrijwilligers.

Het bestuur van de Nederlandse afdeling is een van meest actieve. In de afgelopen 2 jaar is het gelukt om voor Slovenen in Nederland de volgende activiteiten te organiseren:

- "Sloveense kennis in de wereld", Presentatie van Sloveense onderzoekers in de Ambassade van Slovenië in Den Haag, mei 2014
- Receptie voor nieuwe Sloveense studenten in Nederland, Amsterdam, september 2015
- Galadiner, Amsterdam, november 2015
- Zomermeeting, Amsterdam, augustus 2015

- Rondetafelgesprek 'Ondernemingskansen in Nederland', Den Haag, oktober 2015.

We nodigen allen, die studeren of gestudeerd hebben aan academische onderwijsinstellingen, onderzoek doen of deden bij wetenschappelijke instituties buiten de grenzen van Slovenië, om lid te worden. Het lidmaatschap is gratis; aanmelden kan eenvoudig via de website van de club.

meer informatie over de club en activiteiten is te verkrijgen op de website <http://www.drustvovtis.si/> of via email info@drustvovtis.si

Voor contact in Nederland kunt je schrijven naar Helena Ursic, haar e-mailadres is helena.ursic@drustvovtis.si

Ronde tafel van de Vereniging VTIS

In de residentie van de Ambassadeur in Den Haag werd op de laatste zaterdag van oktober door de Vereniging VTIS een ronde-tafel-discussie evenement georganiseerd met als titel 'Nederland als land van de zakelijke mogelijkheden'. Een grote groep van jonge, afgestudeerde mensen heeft naar de verhalen van verschillende sprekers kunnen luisteren: Luka Valič van Razorminds, Gašper Maruša van Trade Brothers BV (waarover reeds afgelopen jaar in Lipa een artikel werd gepubliceerd), Tadej Vrabec van Johnson&Johnson en Naja Filipan van Tommy Hilfiger.

De discussie werd geleid door Helena Uršič, bestuurslid van de Vereniging VTIS in Nederland. Aan het begin van de bijeenkomst heette Ambassadeur Roman Kirm iedereen welkom. Aan het slot heeft onze Honorair Consul van de Republiek Slovenië in Nederland, Karin van Rooyen-Winkelman, ook meer over het starten van een 'start-up' bedrijf in Nederland verteld.

'Sosedje': Slovenci v Luxemburgu

Na Nizozemskem je vedno več Slovencev, tudi v bližnji evropski okolici narasčajo in se razvijajo slovenske skupnosti. Tokrat se nam predstavljajo rojaki iz Luxemburga, Nina Mazgan pravi takole:

Pred dobrimi enajstimi leti se je Slovenija priključila Evropski uniji in s tem odprla vrata tudi številnim novim priložnostim za selitev v Luksemburg. Slovenci so se seveda sem priseljevali že tudi veliko prej in tako danes Luksemburg šteje 632 registriranih slovenskih državljanov, ocenjujemo pa, da se v širši regiji nahaja več kot 800 prebivalcev slovenskega rodu.

Z namenom učinkovitejšega povezovanja slovenske skupnosti je bilo junija 2015 ustanovljeno Slovensko društvo v Luksemburgu (društvo Slolux), ki danes šteje več kot 90 članov, na društvene novice pa je naročenih že preko 160 ljudi. Pobuda je prišla s strani ene od aktivnih članic, sprva za namen lažje organizacije vsakoletnega festivala CinEast (filmski festival Osrednje in Vzhodne Evrope, ki je to leto potekal že osmič), idejo pa so hitro ponotranjili tudi preostali prostovoljci.

Društvo je v zelo kratkem času preraslo v dobro organizirano in motivirano skupnost, ki redno skrbi za nove projekte in druženje Slovencev in Slovencev v Luksemburgu ter v širši regiji. V svojem kratkem obdobju nam je, pod taktirko vedno aktivnega predsednika ter podpore motiviranih posameznikov, že uspelo pritegniti zanimanje ne samo številnih novih članov, ki prihajajo tako iz zasebnega kot javnega sektorja

mednarodnih institucij, temveč tudi raznih medijev. Povezujejo nas želja po druženju, stik z domačim okoljem in pa tudi radovednost ter iskanje novih poznanstev v okviru vedno zanimivih aktivnosti. Društvo je tako v zadnjih štirih mesecih organiziralo številne, zelo dobro obiskane dogodke: za najmlajše bralne urice ter nabor več kot 350 slovenskih knjig v otroški knjižnici *Il était une fois*; za vse generacije piknik in pravo slovensko veselico; za filmoljube pogovor z Danijelom Hočevarjem in ogled filma *Dom*, za ljubitelje kulturnih vsebin sodelujemo z Grand Theatrom ter še veliko več. Da znamo Slovenci stopiti skupaj v stiski pa je dokazala tudi dobrodelna akcija za pomoč Jakobu.

In če je to zgolj začetek, si lahko predstavljate, da ima društvo v rokavu še veliko novih idej in načrtov za prihodnja leta. Program za prihajajoče leto je že v pripravi in obeta še več kulturnih, zabavnih, otroških, športnih in tudi mednarodnih vsebin. Da bo leto ustrezno zaokroženo ter polno smeha in pozitivnih vibracij, smo imeli 6. decembra prednovoletno zabavo s komičarko Martino Ipša, ki s svojo humoristično žilico uspešno nastopa tudi na svetovnem odru. Istega dne bodo na svoj račun prišli tudi najmlajši, ki jih je obdaruil Miklavž, Melita Osojnik pa jih je odpeljala v pravljčni svet s predstavo o zlati roži.

Za tiste, ki bi želeli pokukati v naše redne aktivnosti, izvedeti kaj se dogaja s Slovenci v Luksemburgu ali se z nami aktivno povezati, je naša spletna stran (<http://slolux.eu/>) vedno ažurna, kontakti pa v pričakovanju novih prijateljev in idej za sodelovanje.

Onze 'buren': Slovenen in Luxemburg

In Nederland wonen steeds meer Slovenen, maar deze getallen groeien ook in onze buurlanden en het aantal Sloveense verenigingen groeit eveneens. Deze keer stellen onze landgenoten uit Luxemburg zich voor. Nina Mazgan vertelt het volgende: Zo ongeveer 11 jaar geleden is Slovenië lid geworden van de Europese Unie en daarmee zijn er meer mogelijkheden gekomen om zich in Luxemburg te vestigen. Slovenen kwamen natuurlijk al eerder naar Luxemburg; nu staat de teller op 632 geregistreerde personen met een Sloveens paspoort. Naar ons idee zouden er in deze regio echter meer dan 800 Slovenen moeten wonen. Om het onderling contact tussen Slovenen te bevorderen werd in juni 2015 de **Sloveense Vereniging Luxemburg** opgericht, die tot op heden 90 geregistreerde leden telt en 160 abonnees van de nieuwsbrief van de Vereniging. Het initiatief kwam van een van de actieve leden, in eerste instantie om de organisatie van het jaarlijkse festival *CinEast* te vergemakkelijken (film festival van Midden- en Oost-Europa, dat dit jaar al voor de achtste keer gehouden werd); het idee werd warm onthaald door andere vrijwilligers. De Vereniging groeide in korte tijd uit tot een goed georganiseerde en gemotiveerde groep, die regelmatig voor nieuwe projecten en bijeenkomsten van Slovenen in Luxemburg en omliggende landen zorgt. In deze korte tijd is het ons gelukt om, onder leiding van onze voorzitter en met behulp van enthousiaste vrijwilligers, de aandacht te trekken van een steeds groeiend aantal leden, dat zowel uit particuliere als uit internationale instituties komt, alsook van de media. Wat verbindt ons: de wens tot gezellig samenzijn, contact met ons thuisland, maar ook nieuwsgierigheid en het opdoen van nieuwe contacten tijdens de interessante bijeenkomsten. De Vereniging heeft in de afgelopen 4 maanden meerdere, goed bezochte bijeenkomsten georganiseerd: voor de allerkleinsten leesuurtyes en inzameling van meer dan 350 Sloveense boeken in de kinderbibliotheek *il était une fois*; voor alle generaties een picknick; voor de

filmliefhebbers een rondetafelgesprek met Damjan Hočevar en de vertoning van de film *Dom* (Thuis). Voor de liefhebbers van het theater werken we samen met het Grand Theater en nog veel meer. Slovenen weten elkaar te vinden en te helpen als het nodig is; zo hebben we een liefdadigheidsactie georganiseerd voor Jacob.

En dit is pas het begin; u kunt zich voorstellen dat de Vereniging nog meer frisse ideeën en plannen voor de toekomst in petto houdt. Programma's voor het volgend jaar zijn al in de maak; zo kunnen we meerdere culturele, gezellige, internationale, kinder- en sportactiviteiten verwachten.

Om het jaar goed af te ronden - met veel gelach en positieve vibraties - hebben we op 6 december een "voor"-Nieuwjaarsfeest gehad met de komiek Martina Ipša, die met haar humoristische noot, succesvol optreedt op alle wereld podia. Diezelfde dag zijn ook de kleinsten aan hun trekken gekomen, want Miklavž (Sinterklaas) kwam langs en Melita Osojnik nam ze mee naar een magische wereld met een verhaal over een gouden roos.

Voor iedereen die een kijkje wil nemen in het programma van onze activiteiten en nog wat weer te weten wil komen over de Slovenen in Luxemburg, of die met ons actief wil deelnemen aan het verenigingsleven: onze website <http://slolux.eu/> is altijd actueel en staat altijd open voor nieuwe vrienden en ideeën tot samenwerking.

Miklavž ali Sinterklaas?

Oba! Na Nizozemskem je praznovanje Sinterklasa ljudska tradicija številka 1 in so Nizozemci prepričani, da je Miklavž samo njihov. Zato so zelo presenečeni, ko slišijo, da tudi v Sloveniji praznujemo Miklavža. Prej včasih, kot cerkveni praznik samo po družinah, dandanašnji – bolj potrošniško – po nekaterih mestih celo s spektakularnimi povorkami parkljev in angelov.

O tem, kako je bilo prej in kako je sedaj, je bilo govora v soboto, 28. novembra v Rijswijk. Po Občnem zboru *Združenja prijateljev Slovenije na Nizozemskem* je ta povezovalna organizacija tukajšnjih rojakov pripravila *Predstavitve slovenskega Miklavža*.

Na prireditvi se je zbralo lepo število tukajšnjih Slovencev, njihovih nizozemskih družinskih članov in prijateljev. Pridružila se jim je tudi ekipa slovenskega veleposlaništva v Haagu, na čelu z veleposlanikom Romanom Kirmom in njegovo soprogo. Posebej pa smo bili veseli tudi našega župnika iz Bruslja Zvoneta Štrublja. Ob zakuski z domačimi dobrotami so starejši pozorno prisluhnili slikovitemu opisu slovenskih navad okoli sv. Miklavža, ki sta ga pripravili Mojca Guštin in Kristina Šiplič. Ta mlajše pa je

kot vedno prijetno 'zaposlila' Špela Božnar, ki tukaj mesečno vodi 'Slovenske urice za najmlajše'.

Po prireditvi je sledila še slovenska maša. Tudi ta je bila tokrat izredno obiskana, z župnikom Zvonetom smo radi zapeli novo pesem o Svetem Miklavžu, ki si jo bomo zapomnili tudi v prihodnje. Skupaj, tudi otroci, smo vneto sodelovali s petjem, ploskanjem in molitvijo. In seveda je sv. Miklavž tem pridnim otrokom poslal še eno darilo iz Slovenije – vsak je poleg Miklavževe lizike dobil lepo slikanico ali knjigo

Mohorjeve družbe. Da jo bodo prebrali sami ali pa skupaj s starši. In se bodo tako na sv. Miklavža spomnili še dolgo po tem, ko se bo vrnil v Španijo... V Španijo? No ja, Sinterklaas se s parnikom pripelje iz Španije, potemtakem biva Miklavž v Sloveniji?! :-)

Sveti Miklavž

Miklavž naj bi po stari navadi vsako leto na ta dan obiskal vse ljudi, ki so se vsaj trudili biti dobri. *Na prihod Miklavža so se včasih otroci pripravljali kar nekaj dni. Za Miklavžev obisk so se pogosto pripravljali tako, da so veliko molili in se naučili kakšno pesem. Miklavž je navadno otroke vprašal, če so bili pridni in če so molili ter jih prosil, da mu kaj zapojejo. Otroci so Miklavža gledali s strahospoštovanjem, bali so se predvsem "parkeljnov" in njihovih verig!*« Nato je Miklavž pridnim otrokom razdelil darila. Po tradiciji predvsem suho sadje, jabolka, rožiče, orehe. Pozneje so se začeli pojavljati tudi medenjaki, čokolada, pa tudi južno sadje. Marsikdo zato danes Miklavževo povezuje tudi z mandarinami, ki v teh zimskih dneh še kako teknejo. Če je otrok dobil šibo, je to pomenilo, da to leto ni bil dovolj priden. Otroci iz premožnejših družin in iz mest so med darili dobili tudi igrače, oblačila ali druga bolj "razkošna" darila. S tem, ko so se kot Miklavževa darila pojavile igrače, so se v mestih začeli tudi Miklavževi semnji. Ljubljanske Novice so o enem takšnih pričale že leta 1859. A etnologi pravijo, da otrokom vrednost darila ne pomeni veliko, veselje je v obdarovanju.

Miklavž je oblečen po zgledu liturgičnih oblačil v dolgo belo obleko (albo) ter mašni ali večernični plašč (pluvial). Na glavi nosi mitro; to pokrivalo je za **Miklavža** pač najznačilnejši del tako v odevalnem kot simbolnem pomenu. Spominja na šilasto kapo, ki so jo nosili judovski svečeniki kot znak oblasti. V roki drži škofovsko palico, ki je zgoraj zavita, okrašena, v drugi roki pa ima, a ne vedno, knjigo. V njej piše z zlatimi črkami, kaj so počeli pridni otroci, in s črnimi, kaj so uganjali nepridipravi. Po izročilu mora imeti Miklavž dolgo belo brado. Roke pa mu navadno tiče v belih rokavicah. Miklavž je svetnik in domuje v nebesih od koder prihaja k nam. Kako prihaja je zavito v skrivnost, svetniki ne potrebujejo zemeljskih potrebščin za njihovo delovanje. Spremljajo ga angeli in parklji. Parklji so neke vrste demoni, vedno kosmati, strašni na pogled (nosijo masko), rogati in rožljajo z verigami in rogovilijo po cestah in domovih. Ko sem bila majhna je dedek že nekaj večerov pred Miklavžem z verigo rožaljal pod oknom, kot opozorilo, da je bolje biti priden in ubogati. Miklavževanje je pri nas priljubljeno predvsem zato, ker ga dojemamo kot slovensko tradicijo, ki se navezuje na nekatere obrede še iz časa pred prihodom krščanstva. Praznik je dobil ime po škofu Miklavžu oziroma Nikolaju iz 2. stoletja našega štetja, z njim pa so ga pri nas začeli istovetiti v 12. stoletju. Simona Klaus pravi, da so najstarejši ohranjeni opisi Miklavževega obhoda na Kranjskem iz sredine 19. stoletja. Javni obhodi so se pojavljali vse do 50. let 20. stoletja. Nato je sledilo nekaj let zatišja, ko povork niso izvajali v javnosti. V družinskem krogu so se Miklavževanja nadaljevala, tudi v družinah kjer niso bili verni, otroci niso molili ampak so pač povedali kakšno pesmico. Ko sem jaz bila majhna smo na listke napisali želje za darila in jih pustili na okenskih policah, seveda jih je Miklavž prišel ponoči iskat in pogledat, če smo pridni. Če se je zvečer naredila zarja na obzorju je mami rekla, da Miklavž peče piškote. 5. decembra zvečer smo na mizo postavili peharje, napisali kakšno pismo za Miklavža in šli spat. Ponoči je Miklavž napolnil pehar! Šele po letu 1991 se je javno praznovanje prihoda Miklavža znova pojavilo. Da je tradicija Miklavževanja na Slovenskem globoko zakoreninjena, pričajo tudi nekatere vraže, ki

so povezane s tem praznikom. Po besedah Klausove se nanašajo predvsem na obrti in poklice, katerih zavetnik je sv. Miklavž. V okolici Laškega so, na primer, dejali, da na ta dan ni dobro delati v gozdu ali v mlinu. Na Štajerskem in v Prekmurju je bilo na ta dan prepovedano presti. Ljudska modrost pa pravi, da če je na Miklavževo mrzlo, bo zima huda. V Sloveniji je več kot 200 cerkva posvečenih sv. Miklavžu, tudi Ljubljanska stolnica. Sv. Miklavža oziroma sv. Nikolaja poznajo v dobršnem delu katoliške Evrope. Velja za enega najbolj priljubljenih svetnikov, za pomočnika v stiski in čudodelnika. Praznovanje se je preneslo tudi v Ameriko.

Dedek Mraz

se je v slovenski kulturi utrdil v času Jugoslavije. Temelji na ruskih legendah iz let okoli 1930, kjer se imenuje *Ded Moroz* in je poročen s starko Zimo. V Sloveniji je obveljalo, da Dedek Mraz živi pod Triglavom, slikar Maksim Gaspari pa je tisti, ki je poskrbel za njegovo zunanjo podobo v slovenskem prostoru. Obleka, ki jo nosi je slovenska, s slovenskimi vzorci na plašču, košaro na hrbtu ter tradicionalno polhovko na glavi.

Dedek Mraz ima vse otroke zelo rad in ne dela nikaršnih razlik med njimi. Otroke obdaruje v družinskem krogu na novoletni dan. O njem obstaja veliko različnih pesmic, še najbolj znana je *Siva kučma, bela brada*, ki jo je napisal Janez Bitenc. Še danes se lik dedka Mraza pojavlja v nekaterih podjetjih, ko v mesecu decembru obdaruje otroke zaposlenih ter na različnih javnih prireditvah za otroke v večjih slovenskih mestih ter vrtcih in osnovnih šolah.

V Sloveniji je najbolj poznan sprevid dedka Mraza ob koncu decembra v Ljubljani. Ko se dedek Mraz pripelje s Triglava, se ustavi na Ljubljanskem gradu, od koder se z vzpenjačo pripelje na Krekov trg. Tam ga pričaka spremstvo in svečana kočija z

lipicanci. Z njo se v spremstvu snežakov, medvedov, zajcev, ljubljanskih zmajčkov ter drugih bitij iz ljudskih pripovedk in pravljic popelje po mestnih ulicah, mimo mestne hiše do Prešernovega trga in dalje po mestnih ulicah, kjer pozdravlja otroke in jim deli bombone.

ln potem je tu še Božiček, ki je iz Amerike našel pot v Slovenijo, Slovenski otroci se res nimajo kaj pritoževati! Če imajo malce sreče, jih obišejo kar vsi trije!

Miklavž of Sinterklaas?

Allebei! In Nederland hoort het vieren van Sinterklaas op de plek van volkstraditie nummer 1 en Nederlanders zijn er van zeker dat Miklavž alleen van hen is. Ze zijn verrast als ze horen dat Miklavž ook in Slovenië gevierd wordt. Vroeger meer als een kerkelijke feestdag in de gezinnen, tegenwoordig – naar consumenten gedrag – in sommige steden zelfs met spectaculaire parades van duiveltjes en engelen. Over hoe het vroeger was en hoe het nu is kwam op zaterdag 28 november in Rijswijk aan de orde. Na de Algemene Ledenvergadering van de *Vereniging Vrienden van Slovenië* heeft deze verbindende organisatie van de in Nederland wonende landgenoten een *Presentatie van de Sloveense Miklavž* georganiseerd.

Er kwamen vele Slovenen, vergezeld van hun Nederlandse gezinsleden en vrienden. Er was ook een team van de Sloveense ambassade aanwezig, samen met Ambassadeur Roman Kim en zijn echtgenote. Wij waren bijzonder verheugd over de komst van onze priester Zvone Štrubelj uit Brussel. Met wat Sloveense hapjes en drankjes hebben de ouderen geluisterd naar de beeldende presentatie omtrent het vieren van Miklavž in Slovenië, die door Mojca Guštin en Kristina Šiplič voorbereid was. Špela Božnar, die in Rijswijk ook aan de 'Sloveense speuluren voor de kinderen' leiding geeft, heeft ook dit keer voor hen gezorgd.

Na het evenement was er ook een Sloveense H. Mis. Ook die was dit keer druk bezocht. Onder leiding van Pastor Zvone hebben wij een nieuw liedje over St. Miklavž geleerd en gezongen, dat wij ook voor de volgende keer zullen onthouden. Samen, want ook de kinderen hebben met de zang, het klappen en bidden meegedaan. En natuurlijk heeft St. Miklavž voor al die goede kinderen ook een cadeautje uit Slovenië verzorgd: ieder kind kreeg een 'lollypop' van Miklavž en een prentenboek of een boek van de Mohorjeva Družba Uitgeverij, zodat zij het zelf - of samen met hun ouders - voor kunnen lezen. En zo zullen ze aan St. Miklavž blijven denken. Nog lang nadat hij terug naar Spanje gaat... Naar Spanje? Nou ja, Sinterklaas komt met een stoomboot uit Spanje. Woont Miklavž dus in Slovenië?!

De viering van Sint Nicolaas in Slovenië

Sint Nicolaas, in Slovenië *Miklavž* genoemd, zou volgens de traditie op 5 en 6 december een bezoek brengen aan alle mensen die hun best deden om goed te doen. Kinderen waren al dagen van te voren bezig met veel te bidden en liedjes te leren zingen. Sint Nicolaas vroeg aan de kinderen of ze lief geweest waren, of ze gebeden hadden en hij vroeg ze om een liedje te zingen. Kinderen keken naar Sint Nicolaas met angst en respect, ze waren vooral bang voor '*parkelj*' (een soort demonen) en hun kettingen. Daarna kregen de kinderen cadeautjes. Volgens de traditie waren dat vooral gedroogd fruit, appels, noten en peulen van de johannesbroodboom. Later kwamen er *medenjaki* (honingkoekjes), chocolade en ook Zuidvruchten bij. Juist daarom associëren velen het feest van *Miklavž* met

mandarijnen, die extra zoet smaken in de winter. Als een kind een stok of een tak kreeg betekende dat, dat hij of zij niet lief genoeg was geweest. Kinderen uit rijkere gezinnen en in de steden kregen ook kleding, speelgoed of andere luxe cadeautjes. Toen speelgoed als cadeau gewoon werd, kwamen er ook 'Sint Nicolaas markten'. Al in 1859 is daarover te lezen in "*Ljubljanske novice*" (de krant "Ljubljana nieuws"). Volgens etnologen gaat het bij dit alles niet zozeer om de waarde van het cadeau als wel om de vreugde van de beloning.

Sint Nicolaas is gekleed naar het voorbeeld van liturgische kledij in een lang, wit gewaad en een gekleurde mantel. Op zijn hoofd draagt hij een mijter, en dit is het meest in het oog springend attribuut van zijn verschijning. Het doet denken aan een puntige muts, in het verleden gedragen door joodse priesters, als symbool van hun macht. In de ene hand draagt hij een stok, die van boven gekruld en versierd is en in de andere hand, maar niet altijd, draagt hij een boek.

In het boek staat met gouden letters geschreven wat lieve kinderen gedaan hebben en met zwarte letters wat deugnieten hebben uitgehaald. Volgens traditie moet Sint Nicolaas een lange witte baard hebben. En hij draagt witte handschoenen. Sint is een heilige, woont in de hemel en van daar komt hij naar ons toe. Hoe hij precies komt is een mysterie; als Heiligman heeft hij geen aardse hulpmiddelen nodig voor zijn functioneren. Hij wordt vergezeld van engelen en 'parklji'. *Parklji* of *parkelni* zijn een soort demonen, altijd harig, met horens, eng om te zien, ze dragen een masker, maken lawaai met kettingen en ze 'spoken' in de straten en huizen. Toen ik klein was ging mijn opa een paar dagen voor Sinterklaas, soms met een ketting, onder het woonkamerraam rammelen! Je kan maar beter lief en braaf zijn was de boodschap. De viering van Sinterklaas is in Slovenië vooral geliefd omdat deze als een Sloveense traditie wordt gezien, maar sommige gewoontes hebben hun oorsprong in ceremonies van nog vóór de komst van het Christendom. De feestdag wordt vernoemd naar bisschop *Miklavž* of Sint Nicolaas uit de 2de eeuw, en diens naam werd pas aan deze feestdag gekoppeld in de 12de eeuw. Volgens etnoloog Simona Klaus dateren de beschrijvingen van optochten met Sint Nicolaas in het Krainerland (het deel van de Oostenrijkse monarchie waar nu Slovenië ligt) uit het midden van de

19de eeuw. Deze optochten werden gehouden tot in de jaren 50 van de 20ste eeuw. Toen volgde (wegens het communisme en de daarmee verbonden afkeer van alles wat met de Kerk te maken had) een pauze en de viering van Sinterklaas was niet langer openbaar. Sinterklaas werd in de huiselijke kring wel nog gevierd, ook in families die niet gelovig waren. De kinderen hadden niet gebeden voor Sint, maar ze zongen een liedje of zo. Bij ons thuis hadden we dagen van te voren verlanglijstjes geschreven en legden die op de vensterbank. 's Nachts kwam Sint ze ophalen en tegelijkertijd kijken of we lief waren geweest. Als er 's avonds een rode zonsondergang aan de hemel zichtbaar was zei mijn moeder dat Sint 'al koekjes aan het bakken was'. Op 5 december 's avonds werden op tafel rieten manden gezet en een brief aan Sint geschreven en waren we dan naar bed gegaan. En – tra ra – 's morgens waren de mandjes gevuld! Pas na de Onafhankelijkheid in 1991 werd de optocht van Sinterklaas weer openbaar!

Dat de traditie van de viering van Sint Nicolaas een diep gewortelde traditie is, laten feiten over bijgeloof op die dag zien: volgens Mevr. Klaus had dat te maken met de ambachten en beroepen waarvan Sint Nicolaas de beschermheilige was. Zo werd in de omgeving van Laško verteld dat het op die dag niet verstandig zou zijn om te werken in het bos of in een molen. En in štajerska en Prekmurje was het verboden om te spinnen. En de volkswijsheid zegt dat als het op de dag van Sint Nicolaas koud is, er een lange en koude winter gaat volgen. In Slovenië zijn er meer dan 200 kerken waar Sint Nicolaas patroonheilige van is, zo ook van de Kathedraal van Ljubljana.

Sint Nicolaas is bekend in grote gedeelte van christelijk Europa en is een van de meest geliefde heiligen, als helper voor mensen in nood en als iemand die wonderen kan verrichten. De viering is ook overgebracht naar Amerika.

Dedek Mraz of 'Opa Kou'

kreeg zijn plek in de traditie in de tijden van Joegoslavië. De oorsprong ligt in Russische legendes uit jaren 30 van de 20ste eeuw, waar hij Ded Moroz heet en getrouwd is met "Oudje Winter". Voor Slovenië geldt dat *Dedek Mraz* onder de Triglav woont. De bekende Sloveense schilder Maksim Gaspari heeft zijn outfit bedacht: de kledij die hij draagt is Sloveens geïnspireerd: een met Sloveense motieven versierde mantel uit schapenvacht, met een gevlochten mand op zijn rug en op zijn hoofd een grijze muts, gemaakt van reinuizenvacht.

Dedek Mraz houdt van alle kinderen en maakt geen onderscheid. Hij schenkt cadeautjes op Nieuwjaarsdag in familiekring. Er zijn meerdere liedjes over hem bekend, het meest bekende is 'grijze muts, witte baard', gecomponeerd door Janez Bitenc. Ook sinds de Onafhankelijkheid blijft het beeld van *Dedek Mraz* present in Slovenië. In de maand December bezoekt hij bedrijven en brengt hij cadeaus aan kinderen van de medewerkers, en is hij te zien op verschillende evenementen voor kinderen in grotere steden en ook op scholen en kinderdagverblijven.

Het meest bekend is de optocht met *Dedek Mraz* in Ljubljana eind December. Hij arriveert op het Kasteel van Ljubljana en neemt de lift naar *Krekov trg*. Daar wacht een speciale koets op hem, die getrokken wordt door Lippizaner paarden. Vergezeld van sneeuwmannen, beren, konijnen, draken en andere figuren uit volksvertellingen rijdt hij door de straten van Ljubljana tot *Prešernov trg*, groet de aanwezige kinderen en deelt snoepjes uit.

En dan is er nog de Kerstman, die uit Amerika is komen overwaaien. Sloveense kinderen hebben echt niets te klagen! Met een beetje geluk komen ze alle drie wel even langs!

Ah Miklavž preljubi moj
v hišo pridi nam nocoj,
nate mislim ves ta čas!
Mislim, mislim nate zdaj.
Boš prinesel kaj za nas?
Boš prinesel meni kaj?

Ach, mijn lieve Nicolaas
kom bij ons thuis vannacht?
Ik denk zo veel aan jou!
ik denk en denk alleen aan jou!
ga je ons wat brengen?
ga jij mij wat brengen?

Pridi, pridi, sveti Miklavž,
sveti Miklavž, sveti Miklavž.
Tukaj smo se zbrali,
da bi te čakali,
pesmice se učili,
te razveselili.
Pridi, pridi, sveti Miklavž,
sveti Miklavž, sveti Miklavž.

Hvala, hvala, sveti Miklavž,
sveti Miklavž, sveti Miklavž.
Hvala za darila
in opozorila.
Srečno pot opravi,
Jezusa pozdravi.
Hvala, hvala, sveti Miklavž,
sveti Miklavž, sveti Miklavž.

Kom, kom sint Nicolaas
sint Nicolaas, sint Nicolaas,
we zijn bij elkaar gekomen
om je op te wachten
om liedjes te leren
en je te verblijden
kom, kom sint Nicolaas
sint Nicolaas, sint Nicolaas

bedankt bedankt sint Nicolaas
sint Nicolaas, sint Nicolaas
dank voor alle cadeautjes
en wijze woorden
goede reis, het ga je goed
breng Jezus onze groet
bedankt bedankt sint Nicolaas
sint Nicolaas sint Nicolaas

MIKLAVŽEV PRIHOD

1. SVETI MIKLAVŽ OD DALEČ PRIHAJAŠ,
DA NAM PRINESEŠ SREČO ZARES.
TVOJA LJUBEZEN, TVOJA DOBROTA
KAŽE NAM PRAVO POT DO NEBES.
SVETI MIKLAVŽ, POMAGAJ MI,
DA BOM POSTAL DOBER KOT TI.

Sint Nicolaas, je komt van ver
om ons geluk te brengen
je liefde en je goedheid
wijzen ons de weg naar de hemel
sint Nicolaas help mij
om zo goed te worden als jij

2. TI SI POMAGAL BOLNIM IN REVNIM,
VSE SI NAREDIL KAR NA SKRIVAJ.
TVOJA LJUBEZEN, TVOJA DOBROTA
NAM JE POTREBNA TUDI SEDAJ.

je hielp de armen en de zieken
je hebt van alles gedaan, gewoon stiekem
je liefde en je goedheid
hebben we nu ook nodig

3. SVETI MIKLAVŽ DAROVE PRINAŠAŠ,
TI SI PRIJATELJ MALIH OTROK.
TVOJA LJUBEZEN, TVOJA DOBROTA
NAJ SE MED NAMI ŠIRI POVSOD.

sint Nicolaas je brengt cadeau's
je bent vriend van kleine kinderen
je liefde en je goedheid
laat die maar onder ons komen

4. ZDAJ BOŠ RAZDELIL SVOJE DAROVE,
SREČNI JIH BOMO NESLI DOMOV.
TVOJA LJUBEZEN, TVOJA DOBROTA
BOŽJI POŠILJA NAM BLAGOSLOV.

je gaat nu cadeau's uitdelen
gelukkig zullen we deze naar huis brengen
je liefde en je goedheid
laat Gods zegen naar ons toe komen.

Siva kučma, bela brada,
topel kožu, zvrhan koš.

Grijze muts en witte baard
warme jas en volle mand.

Joj, že prišel je med nas
stari, dobri dedek mraz.

oi oi oi, hij is er al
onze lieve opa Mraz.

Rdeče žoge, knjige, zvezke,
punčke, sanke in še kaj.

Rode ballen, boeken, schriften
poppen, sleeën en nog wat

Joj, že prišel je med nas
stari, dobri dedek mraz.

oi oi oi hij is er al
onze lieve opa Mraz

Nova spletna stran Združenja prijateljev Slovenije

Imamo prenovljeno spletno stran! Vljudno vabljeni k ogledu s klikom na spodnjo povezavo:

<http://vrienden-van-slovenie>

Nieuwe website van de Vereniging Vrienden van Slovenië

Wij hebben een nieuwe website! U kunt het bekijken met het klikken op de link hieronder:

<http://vrienden-van-slovenie>